

[Pelle Voigt]

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvilige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Anden behandling af lovforslag nr. L 75:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget. (Omkostningstillæggets regulering, nyt pristal).

Af Svend Jakobsen (S), Knud Østergaard (KF), Lilli Gyldenkilde (SF), Povl Brøndsted (V) og Poulsgaard (FP).

(Fremsat 26/10 88. Første behandling 2/11 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Glistrup (FP):

Det foreliggende forslag har givet anledning til nogle gevaldige misforståelser i offentligheden, og derfor må det være rigtigt her fra Folketingets talerstol klart og tydeligt at fastslå og udråbe, at dette forslag ikke indebærer, at Folketingets medlemmer får én øre i lønforhøjelse. Det indebærer ikke, at skattereglerne for folketingsmedlemmer bliver ændret så meget som en babydøjt. Det er fuldstændig præcis de samme regler, der gælder, når dette lovforslag er vedtaget, som dem, der gælder, før lovforslaget er vedtaget, og derfor har den offentlige debat, der har været om dette forslag, intet, absolut intet, at gøre med de meget beskedne realiteter, der er i forslaget.

Når man nu har fået fastslået, hvad forslaget ikke drejer sig om, var det måske passende til offentlighedens orientering at repetere fra forslagens ellers særdeles overskuelige bemærkninger, hvad det i grunden går ud på.

Det går i al sin enkelhed ud på, at man inden for et helt andet område, et meget specielt og meget teknisk område, foretager en ren og skær teknisk tilpasning. Forholdet er det, at der i den gældende lov står, at folketingsmedlemmer skal reguleres efter et pristal, som har sin basis i januar 1980.

Den målestok, den alen, som man hidtil har anvendt, har Folketinget nu besluttet at ændre til en meter, nemlig at man skal have udgangspunkt i januar 1988. Man måler altså på en helt anden måde end den måde, man hidtil har målt på, men der bliver selvfølgelig hverken en kortere eller længere afstand eller et større pengebeløb, fordi man går over til at bruge en anden måleenhed, men selvfølgelig skal folketingsmedlemmer ikke have den særstilling og det privilegium frem for alle andre, at de skal kunne regne med et andet pristal end det, der gælder for andre grupper i befolkningen.

Dette forslag går ud på at ligestille folketingsmedlemmer med hele den øvrige befolkning, og de skal nu altså regne med den måleenhed for pristallet, der hedder, at pristallet har udgangspunkt i januar 1988. Det er en ligestilling af folketingsmedlemmer med andre, og der er bestemt ikke noget som helst om, at folketingsmedlemmer skal have nogen som helst privilegier.

Når der er gået røg af noget, der knap nok er en brand, beror det jo på, at man har blandet dette sammen med en helt, helt anden sag, som Folketinget som sådan ikke har haft nogen indflydelse på, nemlig at Ligningsrådet har truffet en tåbelig beslutning her for en halv snes dage siden, idet det har fundet på at sige: Nu skal vi lave beskæftigelsesterapi for alle mennesker ude omkring i de lokale skattevæsenere, for nu skal vi kunne skrive til enhver lønmodtager – og dem har vi en del af her i landet – at de skal indsende alle deres bilag for de sidste 5 år. Var der noget med, at I førte en telefonsamtale for 4½ år siden med moster i Grønland, eller var det med et eller andet firmas forretningsforbindelser? Når I nu kørte mellem Sønderborg og Haderslev for 3 år siden, var det så en privattur, eller var det en tur af andre grunde? Når I nu har spist et måltid i forbindelse med jeres arbejde, drak I så en flaske rødvin for meget, sådan at der var tale om noget, som skulle ind på privatkontoen i stedet for over standardfradrag?

Denne fuldstændig stjernetossede tåbelighed fra Ligningsrådets side, der betyder, at man nu skal kunne genere de borgere, man ikke kan lide, måske fordi de holder af præsten i vedkommende kommune, eller ikke holder af præsten i vedkommende kommune, eller hvad der nu deler folk ude lokalt, idet de pludselig skal til at stå skoleret og rejse ind til købstaden til et